

Ἡ δημοσιογραφία ἐν Ἰαπωνίᾳ

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ὑπάρχουν σήμερον 861 καθημε-
ριναὶ ἐφημερίδες καὶ 2,725 περιοδικά. Ἡ περὶ τύπου
νομοθεσία ἀπαιτεῖ, ὅπως ὅλαι αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ
περιοδικὰ ὅσα εἶνε πολιτικῆς φύσεως, καταθέτουν ὡς
ἐγγύησιν ἀπὸ 425 ἕως 5,000 φράγκα. Ἡ κυβέρνησις
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κρατῇ μέρος ἢ ὅλον τὸ ποσὸν αὐτὸ
ὡς πρόστιμον διὰ παραβάσεις τοῦ περὶ τύπου νόμου.
Ἀπὸ τοῦ ἀρχισυντάκτου μέχρι τοῦ τελευταίου ρεπόρ-
τερ μία μεγάλη καθημερινὴ Ἰαπωνικὴ ἐφημερίς
περιλαμβάνει εἰς τὸ προσωπικόν της 300 συντάκτας.
Τὸ τμήμα τῶν ξένων εἰδήσεων εἶναι ὠργανωμένον μὲ
πρώτης τάξεως σύστημα, διευθύνεται δὲ ἀπὸ συντάκτας
οἱ ὅποιοι ἔχουν εἰδικὴν μόρφωσιν καὶ ἐξήσαν εἰς τὸ
ἐξωτερικόν. Ἐπίσης εἰδικοί συντάκται γράφουν φιλο-
λογικά, ἐμπορικά, χρηματιστικά, στρατιωτικά κλπ.
Κατὰ γενικὸν καιónα, οἱ Ἰάπωνες δημοσιογράφοι δὲν
ἀνταμείβονται τόσον γενναῖα, ὅσον καὶ οἱ Ἀμερικαν-
νοὶ λ. χ. συνάδελφοί των. Εἰς τὸ Τόκιο ὁ διευθυντής
μιας μεγάλης καθημερινῆς ἐφημερίδος δὲν πληρώνε-
ται περισσότερον τῶν 300 γέν κατὰ μῆνα (περίπου
750 φράγκα). Πρέπει ὁμως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι
ἡ ζωὴ στὴ Ἰαπωνίᾳ εἶναι πολὺ εὐθυνότερα ἀπὸ τὴν
Ἀμερικανὴν ἢ τὴν Εὐρώπην.

Τίτλοι καὶ τίτλοι

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀκολουθοῦσα ἀγγλικὸν
ἔθιμον ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τὸν τίτλον τοῦ σὲρ εἰς
τὸν γνωστὸν Ἀγγλὸν συγγραφεὰ Τζὼν Γκάλσγορθ
ὡς ἐπαθλον τῆς φιλολογικῆς του δράσεως. Ἄλλ' αὐ-
τὸς ἠρνήθη εὐσχήμως νὰ τον δεχθῇ. «Μοῦ ἀρκεῖ—
ἔγραφε—ὁ τίτλος τοῦ ἀνθρώπου τῶν γραμμάτων».

Δὲν εἶνε βέβαια οὔτε ὁ πρῶτος, οὔτε ὁ τελευταῖος
διαπρεπὴς Ἀγγλὸς ποῦ ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τίτλον εὐγε-
νείας. Ὁ Μέγας Γλάδστον εἶχεν ἀποκρούσει τὸν τί-
τλον Λόρδου, ἀπονειμθέντα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Βασι-
λείσης Βικτωρίας· περὶ τοῦ κ. Ἀσκουϊθ βεβαίωται
ὅτι πολλάκις καὶ αὐτὸς ἀπέκρουσε τίτλους, οὐκ ὀλίγοι
δὲ ἀνθρωποὶ τῶν γραμμάτων δὲν ἐδέχθησαν οἰονδή-
ποτε τίτλον καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθησαν, δὲν τὸν μεταχει-
ρίζονται καὶ τόσον πολὺ ὅπως ὁ Μπάρι, ὁ Πίνερο
καὶ ἄλλοι ποῦ φιγουράρουν εἰς τὰ νέα των βιβλία
ἀπλῶς μὲ τ' ὄνομά τους. Ὁ Γκάλσγορθ θεωρεῖται
ἐκ τῶν ἀρίστων σημερινῶν Ἀγγλῶν συγγραφέων—
δραματογράφος, μυθιστοριογράφος καὶ κοινωνιολόγος
γεωτῶτων ἰδεῶν.

Παράδοξα ὀνόματα

Εἰς τὸ Βέλγιον τὸ γράμμα Ο εἶνε ὄνομα ἀρκετὰ
κοινόν. Ὑπῆρχεν ἄνθρωπος ὅστις ὀνομάζετο ΟΟΟ.
Βαπτιστικὸν ὄνομα, πατρικὸν τοιοῦτο καὶ ἐπώνυμον.
Ἐπεγράφε πάντοτε Ο Ὡ.

Τὸ Ο δὲν εἶνε τὸ μόνον τοῦ ἀλφαβήτου τὸ ὅποιον
ἀποτελεῖ καὶ ὄνομα πλήρες. Ἔτερα φωνήεντα χρη-
σιμοποιοῦνται καὶ ὡς πλήρη ὀνόματα. Εἰς τὴν Ἑλ-
βετίαν ὑπάρχει πόλις καλουμένη Α, εὐρισκομένη εἰς
μίαν καμπὴν τοῦ Σόμ. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχει τὸ
χωρίον Υ. Ἐν Ὁλλανδίᾳ εἰς μικρὸς ποταμὸς, ρέων
πλησίον τοῦ Ἀμστελλοδάμου, ὀνομάζεται ἐπίσης Υ.
Πλησίον τοῦ Πεκίνου ὑπάρχει πόλις ὀνόματι Ε.

Ἀντιθέτως ὁμως ὑπάρχουν χωρία τῆς Γερμανίας,

τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἔχουν μῆκος πηχυαῖον. Ἰδοὺ
π. χ. ἐν ἐξ αὐτῶν.

Schwazzwaldfussereindorfamuffersein !

Ἡ ἔγγονή τοῦ Βύρωνος

Ἀπέθανεν εἰς Αἴγυπτον ἡ Βαρωνὶς Οὐεντούορθ.
ἔγγονή τοῦ Λόρδου Βύρωνος. Ἦτο θυγάτηρ τῆς
Ἀδδας, τῆς κόρης τοῦ ποιητοῦ, μὲ τὸ ὄνομα τῆς
ὁποίας οὗτος ἐξέπνευσεν. Ἡ ἀποθανοῦσα — ἦτις ὡς
κόρη διεκρίθη διὰ τὴν ῥεαλιστικὴν εὐμορφίαν της—
ἦτο ζωγράφος. Εἶχε καθηγητὴν τὸν Ράσκιν, ἐν ἀρ-
χιτεκτονικῶν δὲ σκίτσο της, τὸ ὅποιον ἔκαμεν εἰς
ἡλικίαν 12 ἐτῶν ἀνηγαθῇ εἰς τὴν Βασιλικὴν Ἀκα-
δημίαν. Ἡ οἰκία της ἦτο κεκοσμημένη ἀπὸ εἰκόνας
της. Ἦτο συγχρόνως μαθηματικὴ, γλωσσολόγος καὶ
διεκρίθη ὡς σχολιάστρια Ἀραβικῶν φιλολογικῶν
ἔργων. Ἦτο ἀκατάβλητος εἰς τὰ περιπετειώδη τα-
ξείδια της· διέτρεξε τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Ἀραβίαν.
Εἶχε συμπληρώσῃ τὰ ὀγδοηκοστὸν ἔτος, ὅτε ἐτελείωσε
τὴν «Ἱστορίαν τοῦ Ἀραβικοῦ Ἰππου».

Ἡ ἱστορία τῆς πένας.

Κατὰ δημοσιευθεῖσαν ἐσχάτως πραγματείαν, ἡ πρῶ-
τη χρῆσις χαλυβδίνων γραφίδων ἐγένοντο κατὰ τὸν
ΙΔ' ἢ ΙΕ' αἰῶνα, εἰς τινες δὲ μεμονωμένως παρατη-
ρήσεις καὶ ἐνωρίτερον. Εἰς τὴν Ἀσίαν λ. χ. εὐρέθη
Ρωμαϊκὴ χαλκίνη πένα, ὁμοία τῆς σημερινῆς. Ἡ πρῶ-
τη μεταλλινὴ πένα κατασκευάσθη περὶ τὸ 1717 εἰς
Ὁλλανδίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πένα τότε ἦτο ἀντι-
καίμενον πολυτελείας, ἐγγραφὴ δὲ καὶ ὥδῃ πρὸς αὐτὴν
ὑπὸ τοῦ Ἀλεξ. Πῶπ. Μετὰ 60 ὁλόκληρα ἔτη ἐγενι-
κεύθη ἡ χρῆσις της. Μόλις τῷ 1824 ἤρχισεν ἡ συστη-
ματικὴ κατασκευὴ μεταλλίνων γραφίδων διὰ μηχαν-
ήματος εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐφευρεθέν-
τος.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Συμπτώσεις.

— Τίνος εἶναι αὐτὸ τὸ μικρὸ μὲ τὴν λεπτὴν φρυσι-
ογνωμίαν;

— Ἐνός ἐφοπλιστοῦ...

— Καὶ τὰ παιδιά των ἀκόμη οἱ ἐφοπλισταὶ τὰ κά-
μουν λεπτὰ...

Εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν.

— Αὐτὸς ὁ ζωγράφος, ἐκθέτει διαρκῶς σκίτσα.

— Ὡστε εἶνε ἓνας... σκιτσητής.

Διὰ κάποιον ποιητὴν.

— Ἐχει ὁ δυστυχὴς μίαν πεῖναν...

— Ὁ Πείνδαρος λοιπόν...

— Γκασόν! Ἐκεῖνος ἐκεῖ ὁ κύριος ἔχει τὴν ἐφη-
μερίδα μιὰ ὥρα. Δὲν μπορούμε, τέλος πάντων, νὰ τὴ
διαβάσουμε καὶ μεῖς;

— Νὰ σὰς πῶ κύριε, τί συμβαίνει: Ἀφ' ὅτου ἡ
ἐφημερίδες πούλονται μιὰ δεκάρα, ὁ κύριος αὐτὸς
τῆς διαβάζει δυὸ φορές...

Συνομιλοῦν τερατολογοῦντες κυνηγοί.

— Καὶ ὁμως ἐφέτος τὰ τρυγνία ἦσαν μετρημένα.

— Εἴσθε καὶ σεῖς κυνηγός;

— Ὁχι· μαθηματικὸς καὶ γνωρίζω τριγωνο-
μετρίαν...